

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

LEDEN, ÚNOR 2011

ÚVODNÍK – SLOVO FARÁRKY...

Milí bratři a sestry, přátelé našeho sboru, píšeme nový letopočet a je potřeba (kdo ještě tak neučinil) pořídit si nový kalendář na rok 2011. Přeji všem, aby tento rok byl pro vás novým darem od Pána Boha. Ještě stále máme příležitost žít. Ještě stále je čas! Dokud nezemřeme, máme čas poznávat Boha, jeho dary milosti, krásu stvoření a vše, co máme k dispozici. Ne každý je spokojený natolik, aby byl Bohu vděčný. Máme svá lidská trápení, bolesti, smutky. Jsou někdy tak intenzivní a pohltní nás natolik, že přestáváme vnímat krásu života, toho, že tu jsem a že konkrétně mě tady Bůh chtěl mít. V životě jsme si možná vytýčili cíle, ke kterým se snažíme dojít, někdy s větším či menším úspěchem. Když svého cíle dosáhneme, jsme spokojeni a už si vytváříme další; pokud ne, jsme nespokojeni a unařikání, že takto jsme si ten svůj život nepředstavovali. Troufám si říct, že v lidském životě je ale jen jeden *cíl*, a to - přes všechny životní překážky a kopance *dojít až k Bohu*. Někomu se to podaří a někomu za celý život ne, protože si na té své životní cestě třeba spletl směr a točil se pořád dokola a cestu k pravému *cíli* nenalezl. Náš život totiž není žádná náhoda, má svůj smysl a dokonce i ten *cíl*.

Ještě jednou přeji všem v tomto roce Boží požehnání a hlavně Boží vedení, abychom přitom svým životním běhu nebloudili, ale dokázali najít včas ten správný *cíl*!

Pavlna Lukášová, Vaše farářka

Apoštol Pavel píše v listu 1.Korintským 9,23-26 toto:

„Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl. Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu?“

Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna.“

BOHOSLUŽBY

Každou neděli v 8.30 hod v evangelickém kostele na Šromotově náměstí!

Bohoslužby v kazatelské stanici **Lipník n/B** – se konají vždy první neděli v měsíci v rodině u Vaňáků (Na Horecku 672, Lipník).

PROGRAM V TÝDNU

1. a 3. čtvrtek v měsíci v 10 hodin na faře **biblická hodina pro seniory**.

2. a 4. středa v měsíci v 17 hodin na faře **biblická pro střední generaci**.

Každý čtvrtek na faře v 17hodin vyučování **náboženství**.

Na faře jsou vyvěšeny úřední hodiny. Na případné schůzce se s. farářkou se lze také domluvit telefonicky – tel. fara: **581 603 537**, mobil: **604 813 291**, email: cce.hranice@seznam.cz

JUBILANTI V LEDNU A ÚNORU

1.1. Josef Vodička	77 let
7.1. Lydie Mrnušíková	64 let
9.1. Vlasta Poláčková	67 let
13.1. Božena Žišková	72 let
20.1. Ludmila Jelínková	82 let
22.1. Milan Matějka	84 let
25.1. Marie Němcová	81 let
25.1. Eva Šturalová	65 let
1.2. Božena Malinčíková	70 let / Výkleky
10.2. Ivanka Zahradníčková	76 let
14.2. Hedvika Vymětalová	96 let
15.2. Drahomír Fibich	63 let
18.2. Jarmila Sommerová	68 let / Kunčice

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice
Číslo účtu **190 304 741 / 0300**

Webové stránky naší církve:

www.e-cirkev.cz

Vzpomínka na faráře Jaroslava Batlu

„Tvůj, Pane, jsem a nic již v světě všem mou touhu více neztiší než blízkost tvá, ó Ježíši! Tvůj, Pane, jsem! Tvůj, Pane, jsem... Tvůj, Pane, jsem, ó přijď a tam mě vem, až umru, kde již s anděly se lid tvůj věčně veselí! Tvůj, Pane, jsem; tvůj, Pane, jsem!“

- tak zněla slova poslední písně č.572 z Evangelického zpěvníku při smutečním rozloučení s bratrem farářem Jaroslavem Batlou 13. prosince 2010 v hranickém evangelickém kostele.

Zemřel v utěšeném stáří - *stár a sytý dnů!* (takto popisuje kniha Genesis úmrtí dvou prvních praotců – Abrahama a Izáka). A stejně tak to můžeme říci i o Jaroslavu Batlovi, který se dožil požehnaného věku, *stár a sytý dnů*, zemřel 7. prosince 2010, téměř ve věku 91 let.

Narodil se 3. ledna 1920 v Přerově, kde také vyrůstal až do gymnazijních let. Léta 1943-45 prožil na nucených pracích v Drážďanech. Po návratu vystudoval Husovu československou evangelickou fakultu bohosloveckou v Praze. V rámci teologického studia strávil třičtvrtě roku na studijním pobytu na Knox College v Torontu v Kanadě. Ordinován byl v Přerově 5. března roku 1950 synodním seniorem Viktorem Hájkem. Poté téměř pět let pracoval jako vikář ve Vítkově. A od 1. srpna roku 1954 působil jako farář zde v Hranicích na Moravě a to až do důchodového věku roku 1995. Ve svých vzpomínkách píše: *po celou jmenovanou dobu jsem neděli co neděli a o svátcích vystupoval v Hranicích s bázní a třesením na kazatelnu, abych shromážděnému sboru zvěstoval osvobozující moc evangelia.*

Během svého působení na sboru v Hranicích zažíval Jaroslav Batla - jak už to bývá - nejen radosti, ale i strasti. Téměř po celou dobu jeho působnosti se hranický sbor potýkal s tím, že neměl bydlení pro faráře. Domnívám se, že to byla pro Jaroslava Batlu výzva, aby pro svého nástupce odpovídající bydlení vybudoval. Musím tedy na tomto místě připomenout a zároveň poděkovat, že díky velkému přičinění Jaroslava Batly, a samozřejmě lidí ze sboru, stojí dnes v Hranicích farní dům, ve kterém mohu již deset let se svou rodinou bydlet a pracovat.

Ve svých vzpomínkách, které sepsal před deseti lety, Jaroslav Batla uvádí: *Práce kazatele je těžká a bývá provázena radostí, ale i zklamáním a nejednou bezesnou nocí. Bez jistoty, že za ním stojí sám náš Pán, ji nikdo nezvládne.*

Společně se svou manželkou Milenou (zemřela v r. 2004) vychovali tři děti – Lydii, Šimona a Benjaminu. Poslední čtyři roky svého života strávil Jaroslav Batla upoután na lůžku v hranickém Domově seniorů, tam jej obětavě a pravidelně navštěvovali jeho nejbližší, rovněž členové hranického sboru a přátelé.

V závěru svých vzpomínek Jaroslav Batla píše o neobvyklých příhodách, které se mu během působení v Hranicích přihodily. Závěrem jednu zmíním: *Jednou jsem se vracel na kole z Milenova, kam jsem jezdil učit dvě dcery rodičů Švarcových. Na hlavě jsem měl zimní beranici. Když jsem už v Hranicích jel kolem kasáren, někdo mně beranici shodil z hlavy. To jsou hloupé vtipy, zaláteřil jsem. Ale nešlo o vtip. To kolem mne jelo nákladní auto, které vezlo dlouhé klády. Když mne míjelo, klády se vychýlily a jedna z nich mi beranici z temene hlavy smetla. Kdyby zasáhla níže, patrně by to se mnou dopadlo všelijak. Ale Pán Bůh zřejmě chtěl, abych ještě jeho vinici neopouštěl.*

Pavλίna Lukášová, evangelická farářka sboru v Hranicích